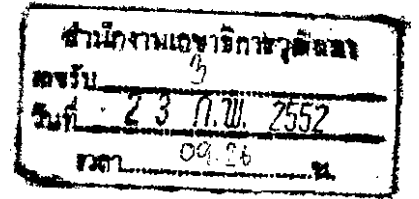


วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน



ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๖ ๕๑



สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชัย ชิดชอบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๑๑๔ / ๒๕๕๒ วันที่ ๒๓ / ๒ / ๕๒

เวลา ๐๙.๕๐ ถึง ๑๒.๓๐

ดำเนินการประชุม

กลุ่มงานนิติ

รับที่ ๓ (น) / ๒๕๕๒

วันที่ ๒๓ / ก.พ. / ๕๒

เวลา ๐๙.๕๕ น.

ดำเนินการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๖

๐ ๒๒๔๔ ๒๕๓๗



Legislative Institutional Repository of Thailand

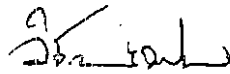
สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่
๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณา
เสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒



(นายวิจักขณ์ นาควัชระ)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

(๒) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)

(๓) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับความผิดฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน นอกจากนี้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าของสถาบันการเงินที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเพื่อให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบอาชญากรรมนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย ดังนั้น เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล และในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับ การกระทำ ความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มีได้เป็นนิติบุคคล ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน

(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษา ในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทงคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่าซื้อรถยนต์

(๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาด และค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจ ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๗) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มีใช้สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง

(๙) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตน ทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกัน
และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

"มาตรา ๒๐/๑ สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๖) (๗) (๘)
และ (๙) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงและการจัดระดับความเสี่ยงในการ
ฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรม
ครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์
กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใด
ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์
ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับ
การแจ้งจากสำนักงาน"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

"ให้ผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตน
ตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า หรือนับแต่
ได้มีการทำธุรกรรมนั้น แล้วแต่ที่กำหนดระยะเวลาใดจะยาวกว่า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

"มาตรา ๒๒/๑ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๑) (๖) (๗) (๘)
และ (๙) เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑
เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือ
จากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร



(นางสุภาวดี ตันตระจุล)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการเกี่ยวกับความผิดมูลฐานได้ใช้ช่องทางจากการประกอบอาชีพบางประเภทซึ่งมิใช่การดำเนินการของสถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน ประกอบกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการแสดงตนของลูกค้าที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่ครอบคลุมถึงการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินให้มีรายละเอียดของข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้ผู้ประกอบการนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการฟอกเงินได้โดยง่าย เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของสถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพบางประเภทให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพบางประเภทต้องรายงานการทำธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงหรือเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง)

๒.๒ กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนก่อนการทำธุรกรรม ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า และเก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงตนและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง และเพิ่มมาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๒ วรรคสอง และมาตรา ๒๒/๑)

๒.๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๒/๑ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๒)



๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่..) พ.ศ. ได้ศึกษาตามข้อแนะนำของ Financial Action Task Force (FATF) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยประเทศผู้นำอุตสาหกรรม ๗ ประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและส่งเสริมนโยบายทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศในการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยองค์กรนี้ทำหน้าที่กำหนดนโยบายเพื่อเสริมสร้างเจตนาธรรมทางการเมืองที่จำเป็นในการปฏิรูปกฎหมายและกฎเกณฑ์ในระดับประเทศที่เกี่ยวกับการฟอกเงินและการต่อต้านการฟอกเงินและการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และยังเป็นหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานสากลที่ประเทศไทยจะต้องเข้ารับการประเมินตามโครงการประเมินการปฏิบัติตามมาตรฐานสากล (Report on the Observance of Standards and Codes: ROSCs) ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing Terrorism (AML/CFT)) ด้วย มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า (customer due diligence) เป็นมาตรการที่เพิ่มเติมขึ้นในร่างพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕ เพิ่มมาตรา ๒๐/๑) กำหนดให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยง และการจัดระดับความเสี่ยงในการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกกับลูกค้า และตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า นั้น ซึ่งมีกำหนดไว้ในข้อแนะนำข้อที่ ๕ ของ forty recommendations ของ FATF ว่าให้สถาบันการเงินต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ระบุและรับรองตัวตนของลูกค้าเมื่อ (๑) เริ่มต้นความสัมพันธ์กับลูกค้า (๒) มีการดำเนินธุรกรรมเป็นครั้งคราวในสถานการณ์ที่ระบุไว้ในข้อสังเกตเกี่ยวกับการตีความ (๓) มีความสงสัยว่ามีการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย หรือ (๔) ในกรณีที่สถาบันการเงินมีความสงสัยเกี่ยวกับความจริงหรือความสมบูรณ์ของข้อมูลลูกค้า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏ สถาบันการเงินอาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ระบุตัวลูกค้าและรับรองความถูกต้องของข้อมูลลูกค้าโดยใช้แหล่งข้อมูล เอกสารหรือข้อมูลที่เชื่อถือได้

(๒) ระบุตัวผู้ได้รับผลประโยชน์และดำเนินการตามสมควรเพื่อรับรองความถูกต้องของตัวตนของผู้รับผลประโยชน์ในลักษณะที่ทำให้สถาบันพอใจว่าผู้ได้รับผลประโยชน์คือใคร

(๓) ดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเจตนาธรรมของความสัมพันธ์เชิงธุรกิจ



LIART

(๔) ดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงธุรกิจ และตรวจสอบธุรกรรมที่กระทำตลอดระยะเวลาที่มีความสัมพันธ์เพื่อทำให้มั่นใจว่าธุรกรรมที่ได้ดำเนินการนั้นสอดคล้องกับข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้า ของสถาบันการเงิน ลักษณะธุรกิจและการจัดประเภทความเสี่ยงของลูกค้า รวมทั้งในกรณีจำเป็นให้รวมถึงแหล่งเงินทุนของลูกค้าด้วย

การดำเนินมาตรการในการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงของลูกค้า (customer due diligence) ของสถาบันการเงินข้างต้นนั้น สถาบันอาจพิจารณาขอบเขตของการดำเนินการดังกล่าวบนพื้นฐานของความเสี่ยงโดยขึ้นอยู่กับประเภทของลูกค้า ความสัมพันธ์เชิงธุรกิจหรือธุรกรรม ในกรณีของลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง สถาบันการเงินต้องใช้มาตรการในการตรวจสอบที่เข้มข้นขึ้น สำหรับประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำ รัฐอาจกำหนดให้สถาบันการเงินใช้มาตรการในการตรวจสอบที่ต่ำลงหรือง่ายขึ้นก็ได้

๔. บทสรุป

เนื่องจากประเทศไทยได้ร่วมลงนามเข้าเป็นภาคีสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการก่อการร้าย อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน นอกจากนี้ ประเทศไทยในฐานะภาคีสมาชิกขององค์การสหประชาชาติต้องปฏิบัติตามมติคณะมนตรีความมั่นคงที่ ๑๖๑๗ ที่กำหนดให้ประเทศภาคีต้องรับเอาคำแนะนำของ FATF มาบังคับใช้ โดยคำแนะนำดังกล่าวเป็นการกำหนดหลักการตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ซึ่งการก่อการร้ายถือเป็นอาชญากรรมข้ามชาติที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และส่วนใหญ่ผู้ก่อการร้ายจะได้รับเงินสนับสนุนจากสมาชิกกลุ่มก่อการร้ายที่มีอยู่ทั่วโลกโดยใช้ช่องทางการทำธุรกรรมทางการเงินไม่ว่าโดยผ่านสถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการอาชีพต่าง ๆ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่แต่ละประเทศจะต้องให้ความร่วมมือในการกำหนดมาตรการในการตรวจสอบการทำธุรกรรมที่มีมาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการตัดวงจรการประกอบอาชญากรรมเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น



LIRT

